

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1 — Προϋποθέσεις εκτελέσεως — Εθνική ποινική νομοθεσία η οποία εξαρτά την εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως τόσο από την προϋπόθεση του διττού αξιοποίνου όσο και από την προϋπόθεση η αξιόποινη πράξη να τιμωρείται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών»

Στην υπόθεση C-463/15 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο αυθημερόν, στο πλαίσιο της δίκης

Openbaar Ministerie

κατά

A.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan (εισηγητή) και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, δυνάμει του άρθρου 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Διάταξη

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ L 81, σ. 24, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο εκτελέσεως, στις Κάτω Χώρες, ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος από τον procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) (εισαγγελέα του πρωτοδικείου Βρυξελλών) κατά του Α.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 7 και 10 της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 ορίζουν τα εξής:
 - «(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
 - (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.
 - (7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάσει της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 [ΕΕ] και στο άρθρο 5 [ΕΚ]. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- [...]
- (10) Ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, [ΕΕ], η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ’ εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, της εν λόγω συνθήκης με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.»

4 Το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

5 Το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου, με τίτλο «Πεδίο εφαρμογής του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», έχει ως εξής:

«1. Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο “κράτος εκδόσεως του εντάλματος”) με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

2. Η παράδοση βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο και χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου της πράξης, χωρεί για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

[...]

4. Η παράδοση, προκειμένου για αξιόποινες πράξεις εκτός αυτών που καλύπτονται από την παράγραφο 2, μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης συνιστούν αξιόποινη πράξη δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, ανεξαρτήτως των στοιχείων αντικειμενικής υποστάσεως ή του νομικού χαρακτηρισμού αυτής.»

6 Το άρθρο 4, σημείο 1, της ίδιας αποφάσεως-πλαίσιου, με τίτλο «Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», έχει ως εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης:

1) εάν, σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 4, η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης· ωστόσο, προκειμένου περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν θα μπορεί να αποτελεί αντικείμενο άρνησης λόγω του ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ίδιου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ίδιου τύπου ρύθμιση περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·

[...]

Το ολλανδικό δίκαιο

- 7 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του νόμου περί παραδόσεως εκζητούμενων προσώπων (*Overleveringswet*) προβλέπει τα κατωτέρω:
- «1. Η παράδοση επιτρέπεται μόνον για τους ακόλουθους λόγους:
- a) στο πλαίσιο διενέργειας δικαστικής έρευνας κινηθείσας από τις αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως βάσει του τεκμηρίου ότι, κατά τη δικαστική αρχή εκδόσεως, το εκζητούμενο πρόσωπο έχει διαπράξει:
- 1° αξιόποινη πράξη χαρακτηριζόμενη ως τέτοια κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως, η οποία περιλαμβάνεται επίσης στον κατάλογο που επισυνάπτεται στο παράρτημα του παρόντος νόμου και η οποία τιμωρείται, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως, με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, ή
- 2° άλλη πράξη που επισύρει ποινικές κυρώσεις τόσο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως όσο και σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο και η οποία τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών·
- b) προκειμένου το εκζητούμενο πρόσωπο να εκτίσει, στο έδαφος του κράτους μέλους εκδόσεως, στερητική της ελευθερίας ποινή τεσσάρων μηνών ή μεγαλύτερης διάρκειας, επιβληθείσα για αξιόποινη πράξη απαριθμούμενη στα σημεία 1 και 2.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 8 Ο εισαγγελέας του *Rechtbank Amsterdam* υπέβαλε στο δικαστήριο αυτό αίτηση με την οποία ζήτησε να εκτελεστεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν στις 6 Νοεμβρίου 2014 από τον *procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* και να συλληφθεί και παραδοθεί ο Α., κρατούμενος σήμερα στις Κάτω Χώρες λόγω εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής επιβληθείσας αμετακλήτως από τα ολλανδικά δικαστήρια, προκειμένου να εκτίσει άλλη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας πέντε ετών η οποία του επιβλήθηκε στο Βέλγιο.
- 9 Το εν λόγω ένταλμα συλλήψεως παραπέμπει σε δικαστική απόφαση εκδοθείσα στις 7 Οκτωβρίου 2014 από το 43ο ποινικό τμήμα του *Rechtbank van eerste aanleg van Brussel*.
- 10 Τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία καταδικάστηκε ο Α. περιγράφονται στο επίμαχο στην κύρια δίκη ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και συνοψίζονται ως ακολούθως. Στις 2 Μαρτίου 2013, στις Βρυξέλλες, ο Α. έσπασε ένα γυαλί, κάθισε επάνω στη σύζυγό του ιππαστί και με το ένα χέρι άρχισε να τη στραγγαλίζει, ενώ με το άλλο χέρι κατάφερε χτυπήματα σε αυτήν στο ύψος του κρανίου, του λαιμού και του αριστερού βραχίονα με το σπασμένο γυαλί. Από ιατρική εξέταση διαπιστώθηκε ότι η σύζυγος του καταζητούμενου προσώπου έφερε τρία τραύματα τα οποία είχαν προκληθεί από αιχμηρό και κοφτερό αντικείμενο. Προηγουμένως, κατά την περίοδο μεταξύ 28ης Φεβρουαρίου 2013 και 2ας Μαρτίου 2013, ο Α. είχε καταφέρει χτυπήματα στη σύζυγό του.
- 11 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι οι πράξεις οι οποίες, στο βελγικό δίκαιο, χαρακτηρίζονται ως «εκ προθέσεως πρόκληση σωματικής βλάβης συζύγου με συνέπεια την προσωπική ανικανότητα προς εργασία» και «εκ προθέσεως πρόκληση σωματικής βλάβης συζύγου» τιμωρούνται αμφότερες, κατά το ολλανδικό δίκαιο, με περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών. Αντιθέτως, η τρίτη πράξη για την οποία κατηγορείται ο Α., δηλαδή η παράνομη οπλοφορία, τιμωρείται κατά το ολλανδικό δίκαιο με χρηματικό πρόστιμο της τρίτης κατηγορίας.

12 Το αιτούν δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα εκτέλεσης του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως λόγω ακριβώς αυτής της τρίτης πράξεως, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του νόμου περί παραδόσεως εκζητούμενων προσώπων το οποίο, κατά το εν λόγω δικαστήριο, απαιτεί τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία κατηγορείται το εκζητούμενο πρόσωπο να τιμωρούνται με την επιβολή ποινικών κυρώσεων σε αμφότερα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, η δε ανώτατη διάρκεια της επαπειλούμενης στερητικής της ελευθερίας ποινής να είναι, σε αμφότερα τα κράτη μέλη, τουλάχιστον δώδεκα μηνών. Εντούτοις, τίθεται το ζήτημα αν ενδεχόμενη άρνηση εκτέλεσης του εντάλματος στηριζόμενη στην ερμηνεία αυτή συνάδει με τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584.

13 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank Amsterdam αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Επιτρέπουν το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ στο κράτος μέλος εκτέλεσης να μεταφέρει αυτές τις διατάξεις στο εσωτερικό του δίκαιο κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να θέτει τον όρο ότι η πράξη πρέπει να είναι αξιόποινη κατά το εσωτερικό του δίκαιο, αλλά και να τιμωρείται κατά το ίδιο αυτό δίκαιο με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών;»

Επί του επειγόντος της διαδικασίας

14 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως να εξεταστεί κατά την επείγουσα διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

15 Το εν λόγω δικαστήριο αιτιολόγησε το αίτημά του υπογραμμίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι η στέρηση της ελευθερίας του Α. λόγω εκτέλεσης της ποινής που του επιβλήθηκε από τα ολλανδικά δικαστήρια διαρκεί έως την 1η Ιανουαρίου 2016. Εντούτοις, από τις 17 Σεπτεμβρίου 2015, η εκτέλεση της ποινής αυτής είναι δυνατό να διακοπεί εφόσον το εκζητούμενο πρόσωπο απομακρυνθεί ταυτοχρόνως από το ολλανδικό έδαφος.

16 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 24ης Ιουλίου 2015, το αιτούν δικαστήριο διέταξε τη φυλάκιση του Α. από τον χρόνο του τερματισμού της κρατήσεώς του για άλλους λόγους. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 18ης Αυγούστου 2015, η εισαγγελική αρχή γνωστοποίησε ότι θα εκτελέσει τη διαταγή αυτή εφόσον κατά τον χρόνο τερματισμού της εκτέλεσης της ποινής που επέβαλαν τα ολλανδικά δικαστήρια δεν θα έχει ακόμη εκδοθεί οριστική απόφαση επί του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

17 Κατά το αιτούν δικαστήριο, το οποίο επισημαίνει ότι οι κατά το άρθρο 17, παράγραφοι 3 και 4, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 προθεσμίες της αποφάσεως εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκπνέουν στις 21 Σεπτεμβρίου 2015, η άμεση απάντηση του Δικαστηρίου στο προδικαστικό ερώτημα θα επηρεάσει άμεσα και αποφασιστικά τη διάρκεια της κρατήσεως του Α. στις Κάτω Χώρες. Τέλος, ο ίδιος ο Α. φέρεται να ζήτησε την παράδοσή του στις βελγικές αρχές το συντομότερο δυνατόν.

18 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί, πρώτον, ότι η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, η οποία εμπίπτει στις διατάξεις που περιλαμβάνονται στο τρίτο μέρος της ΣΛΕΕ, στον τίτλο V αυτής, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η εκδίκασή της με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

19 Δεύτερον, παρά το γεγονός ότι ο Α. στερείται σήμερα της ελευθερίας του, η εκτέλεση της ποινής του δύναται να διακοπεί, από τις 17 Σεπτεμβρίου 2015, υπό τον όρο ότι το πρόσωπο αυτό θα απομακρυνθεί από το ολλανδικό έδαφος. Η απομάκρυνση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί, σύμφωνα με την επιθυμία του Α., με την παράδοσή του στις βελγικές αρχές προκειμένου να

εκτελεστεί το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Εάν δεν εκδοθεί απόφαση επί της εκτελέσεως του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως πριν την 1η Ιανουαρίου 2016, ο Α. θα παραμείνει καταρχήν υπό κράτηση έως ότου εκδοθεί η απόφαση αυτή.

- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 10 Σεπτεμβρίου 2015 το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εφαρμοστεί η επείγουσα διαδικασία επί της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 21 Κατά το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν ερώτημα που υποβάλλεται με αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι ταυτόσημο με ερώτημα επί του οποίου το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί, όταν η απάντηση σε τέτοιο ερώτημα μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία ή όταν δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία ως προς την απάντηση που προσήκει στο υποβληθέν με αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ερώτημα, το Δικαστήριο, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 22 Η ως άνω διάταξη έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της παρούσας προδικαστικής παραπομπής.
- 23 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχουν την έννοια ότι η παράδοση εκζητούμενου προσώπου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως απαγορεύεται να εξαρτάται, στο κράτος μέλος εκτελέσεως, τόσο από την προϋπόθεση ότι η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ένταλμα αυτό συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους όσο και από την προϋπόθεση ότι η πράξη αυτή τιμωρείται, κατά το ίδιο αυτό δίκαιο, με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.
- 24 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαisiού, η δικαστική αρχή εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εάν, σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως. Το εν λόγω άρθρο 2, παράγραφος 4, διευκρινίζει ότι η δυνατότητα αυτή αφορά πράξεις εκτός των καλυπτόμενων από την παράγραφο 2 του ίδιου αυτού άρθρου, ανεξαρτήτως των στοιχείων αντικειμενικής υποστάσεως ή του νομικού χαρακτηρισμού τους.
- 25 Παρά ταύτα, η εν λόγω δυνατότητα αρνήσεως της εκτελέσεως περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αφορά πράξη που δεν απαριθμείται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 ούτε συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.
- 26 Δεδομένου ωστόσο ότι, κατά το αιτούν δικαστήριο, η παράνομη οπλοφορία —μία από τις επίμαχες στην κύρια δίκη πράξεις— συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το ολλανδικό δίκαιο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η άρνηση εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ως προς την πράξη αυτή δεν καλύπτεται από την περίπτωση που αναφέρουν ρητώς τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/58.
- 27 Κατά τα λοιπά, ούτε τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/58 ούτε κάποια άλλη διάταξη της ίδιας αυτής αποφάσεως-πλαisiού προβλέπουν τη δυνατότητα αρνήσεως της εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ως προς πράξη η οποία, μολονότι συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, δεν τιμωρείται στο εν λόγω κράτος με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.

- 28 Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται από την όλη οικονομία της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 καθώς και από τους επιδιωκόμενους από αυτήν σκοπούς.
- 29 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις δύο πρώτες παραγράφους του άρθρου της 2, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο εστιάζει, όσον αφορά τις αξιόποινες πράξεις που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, στο ύψος των επαπειλούμενων ποινών στο κράτος μέλος εκδόσεως του εν λόγω εντάλματος (βλ., συναφώς, απόφαση *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, σκέψη 52). Ο λόγος είναι ότι η ποινική δίωξη ή η εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας ως προς τις οποίες εκδίδεται ένα τέτοιο ένταλμα συλλήψεως πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες του εν λόγω κράτους μέλους.
- 30 Κατ' αντιδιαστολή προς το σύστημα εκδόσεων το οποίο καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από σύστημα παραδόσεως μεταξύ δικαστικών αρχών, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν λαμβάνει πλέον υπόψη το ύψος των επαπειλούμενων ποινών στα κράτη μέλη εκτελέσεως. Τούτο ανταποκρίνεται προς τον πρωταρχικό σκοπό που επιδιώκει η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, σκοπός ο οποίος εξαγγέλλεται στην αιτιολογική σκέψη 5 και έγκειται στη διασφάλιση ελεύθερης κυκλοφορίας των ποινικών αποφάσεων σε έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- 31 Από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων προκύπτει ότι τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 έχουν την έννοια ότι η παράδοση εκζητούμενου προσώπου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως απαγορεύεται να εξαρτάται, στο κράτος μέλος εκτελέσεως, τόσο από την προϋπόθεση ότι η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ένταλμα αυτό συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους όσο και από την προϋπόθεση ότι η πράξη αυτή τιμωρείται, κατά το ίδιο αυτό δίκαιο, με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 32 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι η παράδοση εκζητούμενου προσώπου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως απαγορεύεται να εξαρτάται, στο κράτος μέλος εκτελέσεως, τόσο από την προϋπόθεση ότι η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ένταλμα αυτό συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους όσο και από την προϋπόθεση ότι η πράξη αυτή τιμωρείται, κατά το ίδιο αυτό δίκαιο, με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.

(υπογραφές)